

SL

SL

SL

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI

Bruselj, 26.6.2009
COM(2009) 309 konč.

**POROČILO KOMISIJE EVROPSKEMU PARLAMENTU, SVETU, EVROPSKEMU
EKONOMSKO-SOCIALNEMU ODBORU IN ODBORU REGIJ**

Sedmo poročilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij o uporabi Direktive 89/552/EGS o „televiziji brez meja”

KAZALO

1.	Uvod.....	3
1.1.	Ozadje poročila	3
1.2.	Nedavni tehnološki razvoj in razvoj evropskega televizijskega trga	3
1.3.	Novi predpisi, uvedeni z Direktivo 2007/65/ES	4
2.	Uporaba direktive.....	4
2.1.	Država izvora, prosti pretok in pristojnost.....	4
2.2.	Dogodki velikega družbenega pomena	5
2.3.	Kratko poročanje.....	6
2.4.	Spodbujanje evropskih in neodvisnih del	6
2.5.	Uporaba predpisov o oglaševanju	7
2.6.	Varstvo mladoletnikov in javni red.....	9
2.7.	Usklajevanje med nacionalnimi organi in Komisijo.....	9
3.	Mednarodni vidiki.....	10
3.1.	Širitev – prihodnost.....	10
3.2.	Mednarodni okvir za kulturno raznolikost.....	10
3.3.	Sodelovanje s Svetom Evrope.....	11
4.	Naslednje poročilo	11
5.	Sklepne ugotovitve.....	11

1. UVOD

1.1. Ozadje poročila

V skladu s členom 26 Direktive 89/552/EGS z dne 3. oktobra 1989 o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju dejavnosti razširjanja televizijskih programov¹, kakor je bila spremenjena z Direktivo 97/36/ES² (Direktivo o televiziji brez meja, v nadaljnjem besedilu: DTBM), Komisija na Evropski parlament, Svet in Evropski ekonomsko-socialni odbor naslavlja sedmo poročilo o uporabi direktive. V poročilu je obravnavana uporaba DTBM v obdobju 2007–2008.

V poročilu so opisana in analizirana najpomembnejša dejstva o uporabi DTBM v referenčnem obdobju³.

Svet in Parlament sta 11. decembra 2007 sprejela Direktivo 2007/65/ES, ki jo je treba prenesti najpozneje do 19. decembra 2009. Ta direktiva, ki je začela veljati 19. decembra 2007, je bistveno spremenila DTBM in jo preimenovala v „Direktivo o avdiovizualnih medijskih storitvah“ (v nadaljnjem besedilu: DAMS)⁴. Obravnavane so tudi nove določbe direktive.

1.2. Nedavni tehnološki razvoj in razvoj evropskega televizijskega trga

Medtem ko so operaterji plačniške televizije pri opravljanju svojih dejavnosti imeli velike dobičke, so bili prihodki tradicionalnih nekodiranih in javnih izdajateljev televizijskih programov nespremenjeni ali pa so se celo zmanjšali. Po najnovejših podatkih iz leta 2006⁵ so neto prihodki radiodifuzijskih hiš v EU znašali skoraj 79 milijard EUR (od tega je bilo 39 % javnih storitev, 28 % nekodiranih komercialnih storitev, 22 % plačniške televizije, 11 % tematskih storitev in televizijske prodaje).

Do novembra 2008 je bilo v državah članicah prijavljenih več kot 4 000 radiodifuzijskih storitev⁶. Poleg 352 analognih in digitalnih prizemnih nacionalnih programov je bilo prek ene ali več platform dostopnih 1 742 programov, najmanj 650 programov pa je bilo usmerjenih na trge druge države članice, ki ni država, v kateri ima družba svoj sedež, ali na trge držav zunaj Unije. Poleg nacionalno dostopnih programov ali programov, ki izvirajo iz drugih držav članic, obstaja po ocenah več kot 1 500 regionalnih programov. Poleg tega ima evropska javnost dostop do več kot 750 programov, ki izvirajo iz tretjih držav in se prenašajo najmanj v eni državi članici.

¹ UL L 298, 17.10.1989, str. 23.

² UL L 202, 30.7.1997, str. 60.

³ Sledi šestemu poročilu o uporabi (COM(2007) 452 konč.).

⁴ Glej člen 1 Direktive 2007/65/ES: „Direktiva 89/552/EGS se spremeni: 1. naslov se nadomesti z naslednjim: „Direktiva 89/552/EGS z dne 3. oktobra 1989 Evropskega parlamenta in Sveta o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju avdiovizualnih medijskih storitev (Direktiva o avdiovizualnih medijskih storitvah)“.

⁵ Evropski avdiovizualni observatorij, letopis 2008.

⁶ Evropski avdiovizualni observatorij, podatkovna zbirka MAVISE.

Do decembra 2008 so ponudniki avdiovizualnih medijskih storitev, ki imajo sedež v Evropski uniji, zagotovili več kot 600 storitev na zahtevo. Večina nelinearnih storitev se zagotavlja prek interneta ali kot storitve IPTV.

Razdrobljenost gledalcev se je še dodatno povečala, saj so se ti v določeni meri odločili za nove programe in storitve na zahtevo. Kljub temu pa gledalci v referenčnem obdobju niso bistveno spremenili svojih vzorcev gledanja. V nekaterih državah se je leta 2008 čas gledanja televizije v primerjavi z letom 2006 povečal (npr. v Združenem kraljestvu, Španiji in Romuniji), v drugih državah pa se je zmanjšal (npr. na Češkem, v Nemčiji, Belgiji in na Nizozemskem). Madžarska je še vedno država z najdaljšim časom gledanja televizije na dan (260 min/dan), medtem ko sta Avstrija in Švedska državi članici, v katerih gledalci preživijo najmanj časa pred televizijskim ekranom (148 oziroma 160 min/dan).

1.3. Novi predpisi, uvedeni z Direktivo 2007/65/ES

Nova DTBM zagotavlja na podlagi načela države izvora pravni okvir za prosti pretok avdiovizualnih medijskih storitev ter s tem raven usklajevanja predpisov, potrebno za uresničitev ciljev notranjega trga.

2. UPORABA DIREKTIVE

2.1. Država izvora, prosti pretok in pristojnost (členi 2, 2a, 3)

Direktiva 89/552/EGS temelji na načelu države izvora. To pomeni, da za storitve, ki so v skladu z zakonodajo države, v kateri imajo ponudniki sedež, velja prosti pretok na notranjem trgu Skupnosti. Vendar pa lahko države članice v skladu s členom 2a(2) sprejmejo varnostne ukrepe, če razširjanje televizijskih programov, ki prihajajo iz druge države članice, očitno, resno in huje krši določbe direktive o zaščiti mladoletnikov ali boju proti spodbujanju sovraštva.

V skladu s členom 3 lahko države članice od ponudnikov medijskih storitev pod svojo pristojnostjo zahtevajo, da na področjih, ki jih zajema ta direktiva, ravnaajo v skladu z natančnejšimi ali strožjimi pravili.

Zaradi uporabe te določbe je belgijski CSA (*Conseil Supérieur de l'Audiovisuel*) začel sankcijski postopek zoper izdajatelja televizijskih programov Tvi in CLT-UFA zaradi storitev RTL-TVi, Club RTL in Plug TV, ki so bile v Belgiji dovoljene do 31. decembra 2005, imele pa so tudi luksemburško dovoljenje. Belgijski *Conseil d'Etat* (državni svet) je 15. januarja 2009 odločil, da DTBM jasno določa, da je za izdajatelja televizijskega programa lahko pristojna samo ena država članica. Poleg tega je še ugotovil, da so bili 1. januarja 2006 programi dovoljeni v Luksemburgu ter da zato spadajo pod pristojnost Luksemburga. Z zahtevo, da morajo imeti dovoljenje tudi v Belgiji, so belgijski organi dejansko zanikali veljavnost dovoljenja, ki ga je izdal Luksemburg.

Novi predpisi, uvedeni z Direktivo 2007/65/ES (novi členi 2(4), 2a(4), 3(2 do 5))

- **Varnostni ukrepi pri nelinearnih storitvah (novi člen 2a(4))**

Pri avdiovizualnih medijskih storitvah na zahtevo člen 2a(4) uvaja možnost, da lahko države članice ne glede na načelo prostega sprejemanja programov sprejmejo varnostne ukrepe, če so ti potrebni zaradi varstva javnega reda, varovanja javnega zdravja, javne varnosti in varstva potrošnikov. Razen v nujnih primerih morajo o ukrepih vnaprej uradno obvestiti pristojno državo članico in Komisijo, za Komisijo pa morajo ti ukrepi združljivi s pravom Skupnosti.

- **Postopek izognitve pri linearnih in nelinearnih storitvah (nova člena 3(2 do 5) in 3(8))**

V skladu s členom 3 lahko države članice od ponudnikov medijskih storitev pod svojo pristojnostjo zahtevajo, da na področjih, ki jih zajema ta direktiva, ravnajo v skladu z natančnejšimi ali strožjimi pravili. V primeru, ko država članica meni, da izdajatelj televizijskega programa pod pristojnostjo druge države članice razširja televizijske programe, ki so v celoti ali večinoma usmerjeni proti njenemu ozemlju, določa člen 3(2) sodelovanje med pristojnimi organi držav članic izvora in namembnosti. V primeru, da ima izdajatelj televizijskega programa sedež v državi članici s pristojnostjo, da bi zaobšel strožja pravila, in da ne pride do zadovoljive rešitve, lahko namembna država članica sprejme ustrezne ukrepe proti izdajatelju televizijskega programa, pod pogojem, da so bili ukrepi ustrezno sporočeni in da Komisija meni, da so združljivi s pravom Skupnosti.

Pri storitvah na zahtevo take določbe za primer izognitve strožjim nacionalnim predpisom sicer ni, vendar pa zanje veljajo splošna načela, ki jih je določilo Sodišče⁷.

- **Merila za subsidiarno pristojnost (novi člen 2(4))**

Pri uporabi subsidiarnih meril za določevanje pristojne države članice je pristojna država članica, v kateri je satelitska povezava, država članica s satelitsko zmogljivostjo pa je pristojna samo, če v Skupnosti ni satelitske povezave.

Da bi preprečili, da bi bili pristojni dve državi članici ali da ne bi bila pristojna nobena, je bilo na 25. seji Odbora za stike, ustanovljenega na podlagi člena 23 direktive, dogovorjeno, da nacionalni ukrepi za izvajanje člena 2(4) začnejo veljati istočasno ob koncu prehodnega obdobja⁸.

Komisija je predlagala tudi sodelovanje z izmenjavo informacij o satelitskih operaterjih in povezavah, da bi lažje določila ustrezne avdiovizualne medijske storitve.

2.2. Dogodki velikega družbenega pomena (člen 3a/novi člen 3j)

Člen 3a(1) DTBM določa, da lahko države članice sprejmejo ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se dogodki velikega družbenega pomena ne oddajajo na način, ki bi večji delež javnosti prikrajšal za možnost spremljanja takšnih dogodkov na

⁷ Uvodna izjava (57) direktive 2000/31/ES: Skladno s sodno prakso Sodišča je država članica upravičena, da uvede ukrepe proti ponudniku storitev, ki ima sedež v drugi državi članici, vendar svoje dejavnosti v celoti ali večinoma usmerja na ozemlje prve države članice, če je bila izbira sedeža opravljena, da bi se izognil zakonodaji, ki bi se uporabila zanj, če bi ustanovil sedež na ozemlju prve države članice. Glej zlasti zadevi C-212/97, *Centros*, 9.3.1999, in C-196/04, *Cadbury*, 12.9.2008.

⁸ Glej točko 2.7.1.

brezplačni televiziji. V skladu s členom 3a(2) direktive mora Komisija preveriti, ali so ukrepi združljivi s pravom Skupnosti.

Po sodbi v zadevi *Infront WM AG proti Komisiji*⁹ je Komisija ponovno sprejela odločbe o priglasih ukrepov v skladu s predpisi o kolegijem postopku, prenosu pristojnosti in izvrševanju odločb. Komisija je objavila konsolidirani seznam ukrepov¹⁰.

Po pritožbi Komisije je Sodišče potrdilo prvo sodbo in odločilo, da lahko *Infront* pred Sodiščem zahteva razglasitev ničnosti¹¹.

FIFA in UEFA sta vložili pritožbo zoper odločbe, ki jih je Komisija sprejela v zvezi z belgijskim in britanskim seznamom pomembnejših dogodkov¹², ker je bila na obeh seznamih pomembnejših dogodkov navedena celotna finalna tekma svetovnega nogometnega pokala FIFA in evropskega nogometnega prvenstva UEFA.

2.3. **Kratko poročanje (novi člen 3k)**

Direktiva 2007/65/ES je uvedla novo določbo o kratkih izsekih, ki se uporabljajo v informativnih programih, pri čemer ima vsak izdajatelj s sedežem v Evropski uniji ekskluzivno pravico do kratkih izsekov o pomembnejših dogodkih velikega javnega interesa. Ti kratki izseki se lahko uporabljajo samo pri splošnih informativnih programih.

2.4. **Spodbujanje evropskih in neodvisnih del (člena 4 in 5)**

V skladu s členoma 4 in 5 DTBM morajo izdajatelji televizijskih programov za evropska dela rezervirati večinski delež svojega skupnega oddajnega časa, ki ga morajo upoštevati. Izdajatelji televizijskih programov morajo prav tako rezervirati najmanj 10 % svojega oddajnega časa ali proračunskih sredstev za oblikovanje programa oddajanja evropskih del, ki jih ustvarijo neodvisni producenti.

Komisija je 22. julija 2008 sprejela osmo sporočilo o uporabi členov 4 in 5 DTBM, ki zajema EU-25 in referenčno obdobje 2005–2006.

Povprečni oddajni čas v EU se je pri evropskih delih s 63,52 %, kolikor je znašal leta 2005, leta 2006 povečal na 65,05 %. Srednjeročno (obdobje 2003–2006) se je oddajanje evropskih delov stabiliziralo nad 63 %, kar potrjuje zadovoljiv splošen položaj pri prenašanju evropskih del na evropskih televizijskih programih. Povprečni delež oddajanja del neodvisnih producentov na vseh evropskih programih v vseh državah članicah se je leta 2006 s 36,44 %, kolikor je znašal leta 2005, povečal na 37,59 %. To hkrati pomeni, da se je srednjeročno (2003–2006) oddajanje evropskih del neodvisnih producentov v EU povečalo za 6,2 odstotne točke.

Novi predpisi, uvedeni z Direktivo 2007/65/ES (novi tretja alineja člena 1(n)(i) in člen 3(i))

⁹ Zadeva T-33/01, *Infront WM AG/Commission*, 15.12.2005.

¹⁰ UL C 17, 24.1.2008, str. 7–10.

¹¹ Zadeva C-125/06, 13.3.2008, *Komisija/Infront WM AG*.

¹² Zadeve T- 385/07, T-55/08 in T-68/08.

Pri nelinearnih storitvah morajo države članice zagotoviti, da so ponudniki avdiovizualnih medijskih storitev na zahtevo ustrezno spodbujajo produkcijo evropskih del in dostop do njih¹³. Države članice morajo o izvajanju te določbe poročati Komisiji dve leti po prenosu DAMS, nato pa vsaka štiri leta. Poleg tega mora Komisija pripraviti poročilo o uporabi te določbe.

Opredelitev evropskih del je prav tako razširjena na avdiovizualna dela, ki nastanejo v koprodukciji v okviru sporazumov, povezanih z avdiovizualnim sektorjem, ki jih sklenejo Skupnost in tretje države, ter izpolnjujejo pogoje iz vsakega od teh sporazumov.

2.5. Uporaba predpisov o oglaševanju (členi 10 do 20)

V sodbi o uvrstitvi kontaktne oddaje, ki jo oddaja nacionalna javna avstrijska televizija ÖRF¹⁴, je Sodišče sicer pojasnilo, da je treba pojma „teleprodaja“ ali „televizijsko oglaševanje“ presoјati na nacionalni ravni, vendar je podalo tudi smernice za razlaganje obeh pojmov in njuno uporabo.

To pomeni, da se lahko kontaktne oddaje uvrstijo med televizijsko prodajo samo, če se gledalcem zagotovi resnična ponudba storitev, kar se določi na podlagi več meril, npr. časa, namenjenega igri, prihodkov, zbranih s klici na komercialne številke, in vrste vprašanja, ki se zastavi kandidatom.

Da se lahko kontaktne oddaje uvrstijo med televizijsko oglaševanje, morajo oglasi, ki gledalce vabijo k igri, gledalce spodbujati k nakupu blaga in storitev, ki so bili predstavljeni kot nagrada, ali posredno v obliki samopromocije poudarjati odlike programov zadevnega izdajatelja.

Na podlagi poročil o uporabi predpisov o oglaševanju v državah članicah, ki jih je za Komisijo opravilo neodvisno svetovalno podjetje, sta bila leta 2007 in leta 2008 zoper Italijo in Španijo začeta postopka kršitve. Postopek kršitve zoper Italijo je bil začel zaradi predpisov o oglaševalnih vložkih in najdaljšega časa trajanja oglasov. Prav tako je bilo pri prenosu predpisov o oglaševanju v italijansko nacionalno zakonodajo ugotovljenih več kršitev. Komisija je 12. decembra 2007 Italiji poslala uradni opomin.

Italijanska zakonodaja je bila nato spremenjena tako, da je zagotovila učinkovitost sankcijskega postopka¹⁵ in upoštevanje predpisov o vstavljanju oglasov.

Italijanski regulativni organ AGCOM je spremenil tudi italijanske regulativne ukrepe z dvema odločbama^{16,17}, in sicer o najkrajšem trajanju oglaševalskih prodajnih TV

¹³ Člen 3i(1).

¹⁴ C/195-06, *Kommunikationsbehörde Austria (KommAustria)/Österreichischer Rundfunk (ORF)*, 18.oktober 2007.

¹⁵ <http://www.parlamento.it/leggi/081011.htm#conve>.

¹⁶ http://www.agcom.it/provv/d_162_07_CSP.htm.

¹⁷ http://www.agcom.it/provv/d_12_08_CSP.htmhtm.

oken in samopromociji ter o televizijskih vložkih v urni omejitvi oglaševanja¹⁸. Sprejel je tudi sporočilo o razlagi oglaševanja¹⁹.

Iz poročila o Španiji je bilo razvidnih več večjih in stalnih morebitnih kršitev urne omejitve oglaševanja. 11. julija 2007 je bil Španiji²⁰ poslan uradni opomin, 6. maja 2008 pa je Komisija izdala obrazloženo mnenje zoper Španijo²¹. 27. novembra 2008 se je Komisija odločila, da bo zadevo predložila Sodišču. Španski organi in Komisija različno razlagajo pojma „oglaševalski vložek“ in „druge oblike oglaševanja“, ki sta bistvena za izvrševanje predpisov o urnih omejitvah. Iz španske razlage je iz urne omejitve izključenih več vrst oglasov, npr. vložki za televizijsko promocijo, oglaševalski mikrovložki in kratka oglaševalska sporočila²². Čeprav imajo vse te vrste po mnenje Komisije lastnosti oglaševalskih vložkov, zanje velja posebna urna omejitev, ki je določena v nacionalni zakonodaji.

Novi predpisi, uvedeni z Direktivo 2007/65/ES (novi členi 1(h), 1(m) 3e, 3f, 3g, 10, 11, 18, 18a)

Direktiva 2007/65/ES uvaja splošni pojem avdiovizualnega komercialnega sporočila, vsebuje pa tudi temeljne predpise o avdiovizualnih komercialnih sporočilih v vseh avdiovizualnih medijskih storitvah.

Pri oglaševanju je odpravljena dnevna časovna omejitev oglaševanja, ohranjena pa je omejitev 12 minut na uro. Prejšnje pravilo o 20 minutah med vsakim oglaševalskim premorom ne velja več, posebno pravilo, ki v rednem časovnem intervalu 30 minut dopušča en sam oglaševalski premor, pa še vedno velja za kinematografske in televizijske filme ter informativne programe.

Prvič je urejeno promocijsko prikazovanje izdelkov. Promocijsko prikazovanje je načeloma prepovedano, dopustno je le v nekaterih programih: v kinematografskih delih, filmih in nadaljevalkah, posnetih za avdiovizualne medijske storitve, športnih programih in lahkih razvedrilnih programih, razen če država članica ne določi drugače. Promocijsko prikazovanje izdelkov kot brezplačno zagotavljanje blaga ali storitev, npr. produkcijskih rekvizitov ali nagrad, je dovoljeno v vseh programih. Pri promocijskem prikazovanju je treba ne glede na to, ali je zanj treba plačati ali ne, spoštovati določene predpise, tj. spoštujeta se odgovornost in uredniška neodvisnost ponudnika medijskih storitev, gledalcev se ne spodbuja k nakupu ali najemu blaga ali storitev, izdelku se ne pripisuje neutemeljeni pomen, gledalce pa se obvešča o promocijskem prikazovanju izdelkov. Promocijsko prikazovanje tobakovih izdelkov (in njihovih proizvajalcev) in zdravil ali zdravljenj na recept je prepovedano.

Države članice so dolžne spodbujati ponudnike avdiovizualnih medijskih storitev, da pripravijo kodeks ravnanja o neprimernih avdiovizualnih komercialnih sporočilih v otroških programih o sladki, mastni in slani hrani ali pijači.

¹⁸ http://www.agcom.it/provv/d_133_08_CSP.htm.

¹⁹ http://www.agcom.it/provv/d_211_08_CSP/d_211_08_CSP.htm.

²⁰ <http://europa.eu/rapid/pressReleasesAction.do?reference=IP/07/1062&format=HTML&aged=0&language=EN&guiLanguage=en>

²¹ <http://europa.eu/rapid/pressReleasesAction.do?reference=IP/07/700&format=HTML&aged=0&language=EN&guiLanguage=en>

²² V španščini: *micro-espacios publicitarios* in *publireportages*.

2.6. Varstvo mladoletnikov in javni red (členi 2a, 22 in 22a/novi členi 2a, 22 in 3b)

Po treh pritožbah turškega Višjega sveta za radio in televizijo (RTSC) je danski Svet za radio in televizijo (RTB) maja 2007 odločil, da programi kurdskega izdajatelja ROJ TV ne spodbujajo sovraštva.

Nasprotno pa je nemška vlada junija 2008 v Nemčiji prepovedala vse dejavnosti televizije ROJ TV, ker naj bi ta zaradi podpore teroristični organizaciji PKK (kurdska delavska stranka) kršila kazensko pravo. ROJ TV naj bi tudi nasprotoval spodbujanju prijateljstva med narodi, ogrožal javno varnost in javni red ter žalil človekovo dostojanstvo.

Novembra 2008 je nemška vlada v Nemčiji prepovedala vse dejavnosti televizije Al Manar TV, ker je ugotovila, da je „namen in dejavnost televizije Al-Manar TV spodbujati uporabo sile kot sredstva za doseganje političnih in verskih interesov, se zanj zavzemati in k njej pozivati“. Prepoved se ne nanaša samo na razširjanje in posredovanje, ampak vključuje vse oblike podpore programu. Ker pa Al Manar TV ne spada v pristojnost držav članic, določbe DTBM za to storitev ne veljajo.

Decembra 2008 je francoski CSA (*Conseil Supérieur de l'Audiovisuel*) od satelitskega operaterja Eutelsat zahteval, da palestinski izdajatelj televizijskega programa Al-Aqsa TV preneha kršiti francoske predpise o izvrševanju DTBM, saj ta po mnenju CSA v nekaterih programih spodbuja sovraštvo.

Novi predpisi, uvedeni z Direktivo 2007/65/ES (novi člen 3h)

Direktiva 2007/65/ES uvaja pri storitvah na zahtevo določbo o varstvu mladoletnikov, ki naj bi zagotovila, da so avdiovizualne medijske storitve, ki bi lahko resno ogrozile telesni, duševni in moralni razvoj mladoletnikov, dostopne le na način, da mladoletniki praviloma ne morejo slišati ali videti takšnih avdiovizualnih medijskih storitev na zahtevo²³.

2.7. Usklajevanje med nacionalnimi organi in Komisijo

2.7.1. Seje Odbora za stike²⁴

Odbor za stike se je sestel 20. novembra 2007 (na 25. seji), 19. februarja 2008 (na 26. seji), 16. aprila 2008 (na 27. seji), 18. junija 2008 (na 28. seji) in 16. decembra 2008 (na 29. seji). Zapisniki teh sej so objavljeni na spletni strani Komisije²⁵.

Odbor je natančno spremljal prenos pred kratkim sprejete direktive v državah članicah. Razpravljal je tudi o novih določbah o morebitnih težavah pri izvajanju, npr. prihodnjih zahtevah o transparentnosti in obveznostih poročanja. Delegacije so

²³ Nadaljnji ukrep v zvezi z varstvom mladoletnikov je Sporočilo o varstvu potrošnikov, zlasti mladoletnikov, pri uporabi videoiger, ki ga je Komisija sprejela 22. aprila 2008 (COM(2008) 207 konč., 22.4.2008.). V sporočilu je obravnavanih več zadev, med drugim tudi, da so države članice sprejele sistem ocenjevanja PEGI in spletni sistem PEGI.

²⁴ V skladu s členom 23a direktive se pod pokroviteljstvom Komisije ustanovi odbor za stike, ki ga sestavljajo predstavniki pristojnih organov. Njegova naloga je med drugim ta, da razpravlja o zadevah, povezanih z izvrševanjem direktive.

²⁵ http://ec.europa.eu/comm/avpolicy/reg/tvwf/contact_comm/index_en.htm.

dosegle dogovor tudi glede postopka, ki naj bi zagotovil nemoteno izvajanje spremenjenih meril za subsidiarno pristojnost.

2.7.2. *Seje regulativnih organov*

Regulativni organi so se sestali 30. oktobra 2007 in 4. julija 2008. Glavni namen sej je bil izmenjati mnenja o novih določbah iz preimenovane DAMS in regulativne organe obvestiti o zadnjih razpravah, ki so potekale v Odboru za stike. Komisija se je kot opazovalka udeležila tudi zasedanj Evropske platforme regulativnih agencij (EPRA). Člen 23b DAMS razširja obveznost o sodelovanju med državami članicami ter med državami članicami in Komisijo prek pristojnih neodvisnih regulativnih organov.

3. **MEDNARODNI VIDIKI**

3.1. **Širitev – prihodnost**

Hrvaška, Turčija in Nekdanja jugoslovanska republika Makedonija so države kandidatke za članstvo v Evropski uniji. Po prilagoditvi hrvaške zakonodaje DTBM je Svet Evropske unije 18. decembra 2008 začasno zaprl 10. poglavje pristopnih pogajanj o informacijski družbi in medijih. Isti dan se je Svet odločil, da odpre isto poglavje pristopnih pogajanj s Turčijo, in sicer na podlagi kompromisa o prilagoditvi turške avdiovizualne zakonodaje evropski avdiovizualni zakonodaji.

Pri državah v stabilizacijsko-pridružitvenem procesu (Albaniji, Bosni in Hercegovini, Črni gori in Srbiji, vključno s Kosovom po resoluciji Varnostnega sveta ZN 1244/99) izvaja Komisija v sodelovanju s Svetom Evrope strategijo o konvergenci avdiovizualnih politik z evropskimi medijskimi standardi. Komisija spremlja proces in posebno pozornost namenja razvoju upravnih in sodnih zmogljivosti.

3.2. **Mednarodni okvir za kulturno raznolikost**

Skupnost si v svojih politikah prizadeva za izvajanje Konvencije UNESCO o varovanju in spodbujanju raznolikosti kulturnih izrazov. Z razširitvijo pojma evropskih del na dela, ki nastanejo v koprodukciji v okviru sporazumov, povezanih z avdiovizualnim sektorjem, ki jih sklenejo Skupnost in tretje države, DAMS povečuje odprtost za mednarodno sodelovanje, kar naj bi zaradi večjih možnosti za pretok avdiovizualnih del spodbujalo kulturno raznolikost. Protokol o kulturnem sodelovanju k Sporazumu o gospodarskem partnerstvu, ki je bil oktobra 2008 podpisan s 14 karibskimi državami skupine CARIFORUM²⁶, je prvi sporazum, s katerim se ta pristop izvaja.

²⁶

To so vse karibske države (razen Haitija), ki so članice CARICOM (Antigva in Barbuda, Bahami, Barbados, Belize, Dominika, Grenada, Gvajana, Jamajka, Montserrat, St. Kitts in Nevis, Sveta Lucija, St. Vincent in Grenadine, Surinam, Trinidad in Tobago) ter Dominikanska republika. Sporazum je bil podpisan 15. oktobra 2008 s 13 državami. Gvajana je sporazum podpisala 20. oktobra 2008.

3.3. Sodelovanje s Svetom Evrope

Evropska komisija in Svet Evrope sta 14. maja 2007 predložila poročilo o pregledu osnutka albanskega zakona o digitalnem razširjanju.

Evropska komisija je v sodelovanju s Svetom Evrope in OVSE 28. aprila 2008 organizirala strokovno delavnico o neodvisnosti medijev in regulativnih organov za telekomunikacije v Sarajevu (Bosna in Hercegovina).

Evropska komisija je 1. in 2. decembra 2008 povabila predstavnike medijev iz držav Zahodnega Balkana in Turčije na seminar o DAMS in digitalizaciji televizije v Istanbul²⁷.

4. NASLEDNJE POROČILO

Člen 26 preimenovane DAMS določa, da mora Komisija najpozneje do 19. decembra 2011, nato pa vsaka tri leta, Evropskemu parlamentu, Svetu in Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru predložiti poročilo o uporabi te direktive ter po potrebi dodatne predloge za njeno prilagoditev razvoju na področju avdiovizualnih medijskih storitev, zlasti ob upoštevanju nedavnega tehnološkega razvoja, konkurenčnosti sektorja in stopenj medijske pismenosti v vseh državah članicah²⁸. V tem poročilu mora oceniti tudi vprašanje televizijskega oglaševanja pri programih za otroke ali v njih ter zlasti, ali so pravila o količini in kakovosti iz direktive zagotovila doseganje zahtevane stopnje zaščite. Zato bodo o teh različnih vidikih države članice morale poročati Komisiji. Obravnavati bodo morale tudi dostopnost do avdiovizualnih medijskih storitev za slušno prizadete in slabovidne ter predpise o koregulaciji in samoregulaciji.

5. SKLEPNE UGOTOVITVE

Iz tega poročila izhaja, da je Direktiva o televiziji brez meja še vedno učinkovito sredstvo za zagotavljanje prostega pretoka storitev oddajanja ter da hkrati ustrezno ščiti potrošnike in spodbuja evropska dela. Postopki za ugotavljanje kršitev, ki se nanašajo na uporabo predpisov o oglaševanju, ponazarjajo, da je potrebno natančno spremljanje. Kot je navedeno že v prejšnjem poročilu, je treba pravni okvir kljub temu pregledati, da se ocenijo tehnološki razvoj in spremembe na trgu. To je bilo s sprejetjem direktive 2007/65/ES, ki je bistveno spremenila DTBM in njen naslov, tudi storjeno. Komisija bo primernost tega nova instrumenta še naprej spremljala in jo obravnavala v prihodnjih poročilih.

²⁷ http://ec.europa.eu/avpolicy/ext/enlargement/index_en.htm

²⁸ V ta namen je bila naročena študija, s pomočjo katere naj bi bila pripravljena merila za ocenjevanje stopenj medijske pismenosti. Pogodba je bila podpisana oktobra 2008, končno poročilo pa je treba predložiti julija 2009.